

dette Omraade. Saaledes som Forholdene ere nu, finder jeg, at de ere uretfærdige, hvad jeg havde Lejlighed til ved første Behandling at komme ret udførligt ind paa, og jeg har saa megen Tillid til den højtærede Trafikministers Retfærdigheds-sans, at jeg tror, han vil søge at faa disse Forhold forandrede og forbedrede paa en saadan Maade, at ogsaa de lavere Klasser inden for Etaten kunne faa nogen Gavn af Bestemmelserne vedrørende Tantiémen.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): De Ændringsforslag, der foreligge i Betænkningen, ere jo alle stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget. De give mig derfor ikke Anledning til andet end at takke det høje Finansudvalg for dets Holdning overfor dem. Derimod turde der være Anledning for mig til at dvæle noget ved et Par af de *Samraad*, som have været afholdte mellem Finansudvalget og min Forgænger, og som forskellige ærede Talere have dvælet ved.

Naar jeg tager disse Samraad i den Orden, hvori de foreligge i Betænkningen, møder jeg først Samraadet om 8 Dages Sommerferie til Værkstedsarbejderne. Det var det, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) dvælede ved i Gaar. Jeg skal herom sige, at jeg i og for sig sympatiserer med den Tanke at kunne skaffe de Embeds- og Bestillingsmænd, der sortere under mig, en kort Ferie — vi vide jo alle, hvad en saadan betyder for vor Arbejdskraft —, men ærede Medlemmer ville jo forstaa, at det netop i en Etat som den, der ligger undermig, er et Spørgsmaal, der, hvis da ikke Forholdene ere saaledes, at man uden nyt antaget Ekstramandskab kan afløse dem, der faa Ferie, vil blive af betydelig økonomisk Rækkevidde. Ærede Medlemmer ville derfor forstaa, at hvor sympatetisk jeg end staar overfor dette Spørgsmaal, kan jeg ikke løse det paa egen Haand, men maa forhandle derom med Finansministeren. Imidlertid, Spørgsmaalet skal blive undersøgt og velvilligt overvejet. Jeg maa dog gøre en Bemærkning af Hensyn til, at det her er rejst overfor Værkstedsarbejderne, thi jeg vil rigtignok sige, at det forekommer mig just ikke, at det er dem, man skulde begynde med. Det er neppe dem, der trænge mest til en saadan Ferie, som her er Tale om; thi det er jo timelønnede Folk og Folk, der have 10 Timers Arbejdstid om Søgnedagene, undtagen Lørdagen, da de kun have 8 Timer, og som have hver Søndag helt fri. Der

er, desværre kan jeg sige, adskillige Bestillingsmænd under mit Ministerium, som ikke ere saa godt stillede.

Det næste Samraad, som ogsaa det ærede Medlem dvælede ved, angaar Søofficerernes Adgang til Førerposter i Statsbanernes Søfartsafdeling. Jeg forstaaer naturligvis nok, at de Sømænd, der ere opdragne i Statsbanernes Tjeneste, eller som have knyttet deres Livsgerning til den, ikke se med synderlig Glæde paa, at der kommer Folk udefra, her altsaa fra Flaaden, og spærre eller sinke deres Avancement. Men det er kun den ene Side af Sagen, der er ogsaa andre Hensyn, der bør komme i Betragtning, og som jeg skulde tro, man ogsaa fra anden Side maa kunne forstaa. Lad mig først nævne, at det er jo dog kun 3 af de 28 Poster, som der, hvis disse Ændringsforslag vedtages, vil blive Tale om, at Søofficererne faa Adgang til. Dernæst, at dette Forhold har bestaaet saaledes, længe før nogen af de, der nu ere ansatte i Søfartsafdelingen, toge Tjeneste der — det gaar i det mindste saa langt tilbage som til 1860 —, saa de, der føle sig brøstholdne, have i det mindste vidst, hvad de gik ind til, da de toge Ansættelse i Søfartsafdelingen. Dernæst, at det, saa vidt mig bekendt, i alt Fald paases fra Flaadens Side, da disse Poster ere meget efterspurgte af dens Officerer, at det er de dygtigste blandt dem, der faa Adgang til dem. Det fører naturligvis med sig, at der kommer en Tilgang af friske og dygtige Kræfter indenfor Søfartsafdelingen, der ikke ere uden Betydning for Statsbanernes Tjeneste, og som det kan være i Statsbanernes egen direkte Interesse at nyde godt af. Endelig vil jeg fremhæve, og det er jo for saa vidt maaske det, der har mest Vægt, at man fra Flaadens Side lægger overordentlig stor Vægt paa at beholde dette Forhold, idet man har saa lidt Adgang til praktisk Uddannelse for Officererne, at man paa ingen Maade ønsker at give Afkald paa denne Adgang, der har bestaaet i saa lange Tider. Jeg kan kun sige, at saa længe man fra Flaadens Side ønsker dette Forhold opretholdt, vil jeg vanskelig finde Anledning til at paakalde nogen Forandring deri. — Det næste Samraad angaar Brosprængningerne, som ogsaa det ærede Medlem dvælede ved. Det var maaske ikke af Vejen at gøre opmærksom paa, hvad det egentlig her drejer sig om, thi det ærede Medlem gav et Overblik derover, som kunde lede til den Misforstaaelse, at noget af Statsbanernes Ma-